

permutat apparens hemisphaerium quam in n, non apparens. Sed in quo tempore in n, circumferentia permutat apparens hemisphaerium, ipsa h k non apparet. Similiter iam demonstrabimus q & contingens contingente, in pluri tempore permutat apparens hemisphaerium quam reliqua non apparens. Similiter autem & earum quae in altero semicirculo assumpto, sub aequinoctiali ad hybernum tropicum aequalium circumferentiarum in pluri tempore altera permutat, non apparens hemisphaerium quam reliqua apparens, & contingens contingente.

PHAENOMENA FINIUNT.

BARTHOLOMAEVS ZAMBERTVS VENETVS

Lodouico Mocenico patritio Veneto equiti iurato,

Senatorij ordinis, ac oratori facundissimo,

gaudere & bene rem gerere.

Virtus, doctrina, morumque singularium tuorum claritudo Lodouice uir integerrime, quibus in homine splendidius aut rutilantius nihil esse sapientissimi graecorum dicere consueuerunt, ea semper in te extitit, ut omnes de te nil nisi clarum aliquid, nil nisi perspicuum, nil nisi omni ex parte gloriosum semper conciperent, aut sperarent. Idcirco propterea ego quoque quem tibi destinatum tu te scis semper habuisse mancipium praeclaras animi tui dotes, probitatemque singularem coniectans animoque perpendens, nil de te inquam aliud mihi persuadere solebam, nisi quod tibi tuaque

familiae praeclarissimae immortalem gloriam & laudem afferre posset. Quod, inquam, ut assequaris iam tibi uirtute, quae, sola ex omnibus possessionibus, Isocratica sententia mortalitati minime obnoxia est adytus comparasti. Factum est enim ut huiusce in-clytae Reipub. senatores ingenij tui peracuti uires, facundiamque singularem (habes enim ut ingrati mancipij suspensionem fugiam in orando nescio quid uirae uocis, ac latentis energiae tibi naturae benignitate concessae) uel magni aestimantes, te oratorem Maximiliano caesari, germaniaeque principibus destinauerint. Quam legationem ita egisti, ita tractasti, ut senatorem optimum par est facere, & adeo ut Regi gratus, sed huic grauissimo senatui gratissimus extiteris. Illud, inquam, munera equestria tibi a rege donata, hoc uero senatorius ordo quem tibi comitia contulerunt exactissime comprobant. Neque id mirum, quippe quoniam omnia adsunt bona quem penes est uirtus (ut eo utar Plauti familiaris nostri) hac etenim ductrice tibi nec legationes, nec praeturae, uel ceteri magistratus deerunt, modo Dei opt. maxi. munere tibi uita superstes. Verum quid illud fuerit quod eam fidem, eam obseruantiam quam erga te (licet exilis seruus) semper maximam habui, idcirco gaudij, quod ex dignitatibus tibi collatis concepi hucusque, si scire cupis, tibi non aperuerim, illud, inquam, fuit quod hoc a me fieri oportere censebam aliquo argumento, & eo sane quo tibi haec fieri possent explicatiores. Cumque id propterea sapientium Graecorum uolumina reuoluerem, sese Catoptrica Euclidis Megaren-sis praestantissimi mathematici obtulerunt, opusculum certe arduum, rarissimum, & latinis hucusque aut ex toto, aut magna ex parte ignotum, speculari nanque & indagare uoluit sapientissimus philosophus quae in speculis imagines, quas mirabili quadam disciplina patefacit, dum humanum uisum, & oculi potentiam accommodat. Quod opus sic reliqua Euclidis opuscula excellit, sicut ceteros humanos sensus uisus, qui rationi & intellectui in eo quod sub sensu cadit oblequitur, exuperare cognoscitur. Taceo de elementis, nam ex opere illo quod non minoribus uigilijs quam laboribus quos per multos dies ei accommodauimus, una cum Theonis acutissimi mathematici traditione latinum fecimus, nec minus Euclidi qui illa compegit, quemadmodum Proclus (inquit) Diadochus, quam eorum inuentoribus tribuo, licet uetus sit adagium inuentis addere facillimum esse. Sed quibus aut inuentoribus, aut ipsi Euclidi, siue etiam interpretibus magis tribuendum sit, bonam hominum partem ignorare crediderim. Id igitur opusculi quod Catoptrica nuncupatur, a me latinum faciendum esse censui, tuoque nomini destinandum, ut ex eo tanquam ex planis, conuexis, cauisque speculis Bartholomaei Zamberti tui, & quidem ueterrimi mancipij, fidem inspicias, obser-